

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4CoE/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215209392
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215209392.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, o vymozenie 309,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26.04.2016, č. k. 12Er/834/2015-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno, ako súd prvej inštancie, zastavil exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 103, § 104 odsek 1 prvá veta, § 159 odsek 3, § 251 odsek 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Konštatoval, že medzi tými istými účastníkmi konania sa už v minulosti na Okresnom súde Komárno viedlo exekučné konanie pre vymozenie tej istej pohľadávky oprávneného, a to na základe toho istého exekučného titulu, pod sp. zn. 13Er/384/2008 a právoplatne sa skončilo dňa 14.05.2014 uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 13Er/384/2008-13 zo dňa 18.02.2013, ktorým súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade dôvod, pre ktorý bola predchádzajúca exekúcia zastavená nemožno žiadnym spôsobom konvalidovať, dospel k záveru, že právoplatné uznesenie z 18.02.2013, č. k. 13Er/384/2008-13, predstavuje prekážku rozhodnutej veci a bolo potrebné prebiehajúce exekučné konanie zastaviť. O náhrade trov exekúcie súdneho exekútora rozhodne súd osobitným uznesením po predložení vyčíslenia trov exekúcie zo strany súdneho exekútora.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním zrušenia napadnutého uznesenia v celom rozsahu a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že v danej fáze konanie nie je možné rozhodnúť o zastavení exekučného konania, pretože exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Ďalej uviedol, že exekučný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 251 odsek 4, § 159 odsek 3, § 104 odsek 1 prvá veta a § 103 OSP, pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 odsek 2 Exekučného poriadku, v spojení s § 45 odsek 1 a odsek 2 zákona o rozhodcovskom konaní, aplikovať zásadu res iudicata. Záverom uviedol, že uvedeným postupom a napadnutým rozhodnutím exekučný súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 odsek 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, a preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, podľa ustanovenia § 387 odsek 1 CSP ako vecne správne, potvrdiť.

4. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Exekučného poriadku ako aj Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vydal ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd, ktorému bola predložená vec na rozhodnutie o odvolaní dňa 19.08.2016, rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 odsek 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom tohto konania je žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, predloženej súdu prvej inštancie dňa 15.05.2015. Spolu s ňou bol predložený i návrh oprávneného, ktorým sa domáha od povinného P. R. vymoženía sumy 309,03 eur s príslušenstvom a exekučný titul, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava, Karloveské rameno 8, z 01.02.2008, sp. zn. SR 00487/08, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.02.2008 a vykonateľnosť dňa 21.02.2008. Exekučné konanie v danej veci začalo dňa 14.03.2015.

7. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 160 odsek 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 160 odsek 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, skúma súd z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na ustanovenia § 160 odsek 1, odsek 2 CSP. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 230 CSP, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Na zdôraznenie správnoti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo išlo v skoršom právoplatne skončenom konaní. Skutočnosť, že v určitom

konaní je jeho predmetom to isté právo alebo že jeho účastníci sú tí istí ešte neznamená, že ide o tú istú vec. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi: totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

13. V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku *res iudicata*. Vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

14. V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Komárno pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. V exekučnej veci sp. zn. 13Er/384/2008, uznesením č. k. 13Er/384/2008-13 zo dňa 18.02.2013, právoplatným dňom 14.05.2014, súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Keďže rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť žiadnym spôsobom konvalidovaný, odvolací súd bol rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že vyššie uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktoré sa začalo medzi tými istými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu, ktorý je aj naďalej v rozpore so zákonom, predstavuje prekážku *res iudicata*. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 odsek 1 a § 255 odsek 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 odsek 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 odsek 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).